

VADGAZDÁLKODÁSI TÁJAK ÉS TÁJEGYSÉGEK KIJELÖLÉSE (JAVASLAT)

Bevezetés

Magyarországon a tervszerű vadgazdálkodásnak sok évtizedes hagyományai vannak [1; 3; 14; 18; 21; 26; 27] és a nagyobb térségekben és körzetekben való gondolkodás igénye is hosszú múltra vezethető vissza [4; 23]. Ennek a gondolatnak legjellemzőbb, a szakma által általánosan elfogadott fogalma a *táji vadgazdálkodás* [5].

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény három szintre tagolódó vadgazdálkodási tervezési rendszert vezetett be [2; 11]. A tervezési rendszer alapját a vadgazdálkodási körzetekre készült körzettervek jelentik, amelyek az ökológiai és vadgazdálkodási szempontok alapján hasonlóknak tekinthető térségek vadgazdálkodásának kereteit hivatottak meghatározni [11; 24].

A vadgazdálkodási körzetek kijelölését szolgáló kutatások az LV/1996. törvény megalkotását jóval megelőzték, a munkák zöme már 1992-1994 között lezajlott [7; 8]. Ekkor készült el a körzetek kialakítására vonatkozó első javaslatunk is [6].

A háromszintű vadgazdálkodási tervezési rendszer kereteit az előkészítés alatt álló vadgazdálkodási törvény koncepciója is megtartja [15]. A terveket azonban tartalmukat, céljaikat és részletességüket tekintve is módosítani kell és ennek megfelelően a tervezés súlyponti kérdései is megváltoznak.

Jelen tanulmány tényadatokra épülő javaslatot tesz a jövőben központi szerepet betöltő vadgazdálkodási tájegységek határainak kijelölésére. A javasolt rendszer egyrészt erősen támaszkodik a korábbi 24 vadgazdálkodási körzet kijelölésének tapasztalataira [6; 8] és arra a vadgazdálkodási adatbázisra és ismeretekre, amit az Országos Vadgazdálkodási Adattár keretében 1993 óta felépült [12; 13; 19; 20].

A vadgazdálkodási tájegységek kijelölésének háttere és menete

A korábban kijelölt körzetek elvi elgondolása

A kilencvenes évek elején kialakított vadgazdálkodási körzetekhez végzett elemzések alapfeltételezése volt, hogy a vadállomány országos eloszlása – az egyes vadgazdálko-

dási egységekben az egyes vadászható fajok állománysűrűsége és a fajok egymáshoz való viszonya – a vadgazdálkodási adatokban (létszám és teríték) tükröződik. Ez tette lehetővé, hogy statisztikai módszerekkel a hasonlóságokat megragadjuk és azok ismeretében vadgazdálkodási körzetek jelölhetőek ki [6]. Az akkori elemzéseket először az 1990 év [6], majd pedig az 1991, 1992 és 1993 év adatainak felhasználásával végeztük el [8].

Az 1994 évben kialakított vadgazdálkodási tájak és körzetek

A vadgazdálkodási egységek hasonlóságainak vizsgálata az SPSS/PC+ statisztikai programcsomag quick cluster analízis nevű programjával történt, amivel a vadgazdálkodási egységek előre kijelölt számú csoportba sorolását végeztük el. Ezzel a módszerrel végül is a legjellemzőbb 5 csoportot határoztuk meg. Az így meghatározott csoportok a vadgazdálkodási egységek 5 fő típusának voltak tekinthetők, amelyek területei eloszlása szolgált a körzetek (a későbbi tájak) és alkörzetek (a későbbi körzetek) kijelölésének alapjául [6; 10].

A 6 vadgazdálkodási táj (*kezdetben körzet*) és 24 körzet (*kezdetben alkörzet*) határainak kijelölése a vadgazdálkodási egységek 5 csoportjának országos és megyéken belüli eloszlását, valamint ezt követően a domborzati és vízrajzi jellemzőket, illetve elhatároló tényezőket figyelembe véve történt meg [16].

Az elemzések már a kilencvenes években határozottan mutatták a megelőző mintegy három évtizedben a hazai vadállományban bekövetkezett alapvető változásokat [22], amik nagyobb térségek vadgazdálkodási jellemzőinek megváltozásával jártak. Az apróvad szerepe az állományok csökkenése miatt már akkor jelentősen csökkent, a nagyvadé pedig az állományok növekedése (és a telepítések) miatt növekedett. Ezért, a korábbi ismereteink szerint apróvadas területek váltak nagyvadassá, vagy a nagyvad szerepe jelentősen megnőtt, erősödött a területek átmeneti jellege és az apróvad vadászati és vadgazdálkodási súlya is csökkent [6; 8].

Az is egyértelművé vált, hogy a vadgazdálkodási tervezés alapegységeként az alkörzetek (*ma körzetek*) szolgálhatnak, amelyek mint egységek homogénebbek és ezért a magasabb szintű célok megfogalmazásához és a vadgazdálkodási egységekre való lebontáshoz is jobb alapot adhatnak [6; 8].

A körzetek kijelölése során szerzett tapasztalatok nyilvánvalóvá tették azt is, hogy a vadgazdálkodási irányítás, a kutatás és a gyakorlat sem nélkülözheti egy olyan adattár létrehozását, amely a különböző kérdéseket szakmai módon tudja kezelni. Ezt a célt az Országos Vadgazdálkodási Adattár szolgálja [9; 13; 19].

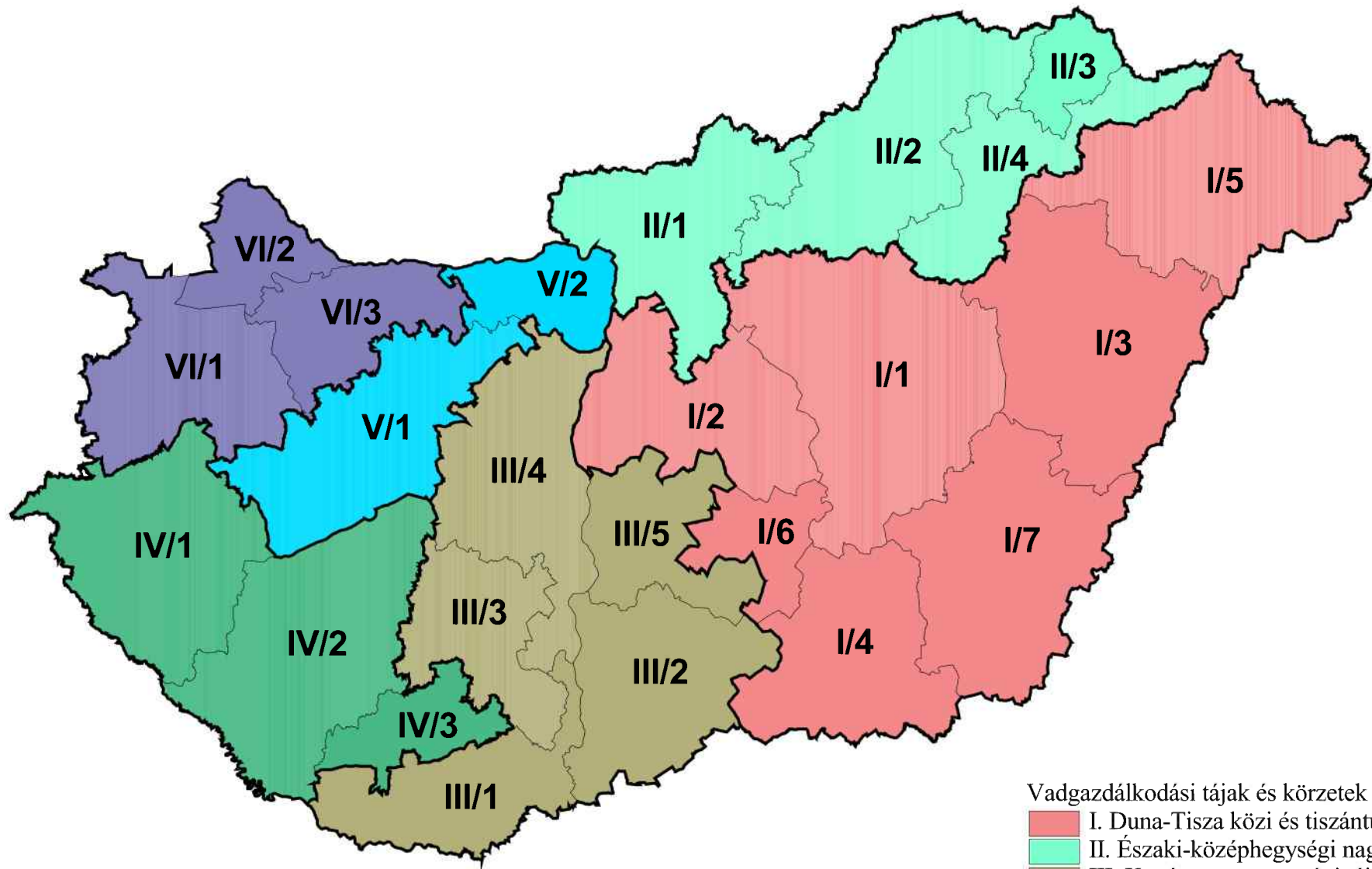
A kezdetben kijelölt körzetek határainak későbbi módosulásai a szakmai véleményeket is figyelembe vevő folyamat eredményeként alakultak, elsősorban a megyei vadászati hatóságok javaslatai alapján [10]. A végleges vadgazdálkodási tájak és körzetek tehát ennek az erős statisztikai alapról induló, de a gyakorlati véleményeket befogadó megközelítésnek köszönhetően alakultak ki. A végeredmény tükrözte az ország egyes térségeinek ökológiai feltételeit és a mértékadó szakmai véleményeket. **Magyarország vadgazdálkodási tájai és vadgazdálkodási körzetei a Mezőgazdasági és Élelmezési Értesítőben kerültek közzétételre** [17] és a vadgazdálkodási körzettervek ezekre készültek el.

Az 2007-ben indult tervezési időszakban, az új vadászterületek kijelölését követően, a vadgazdálkodási körzetek határait az új vadgazdálkodási egységek határaihoz kellett igazítani. Miután egyes esetekben az új határok korábban egybefüggő területekből zárványokat hoztak volna létre, ezért a körzetek határait néhány esetben nagyobb mértékben is módosítottuk. A jelenlegi állapotot a következő lap mutatja.

Vadgazdálkodási tájegységek meghatározása

A háromszintű vadgazdálkodási tervezési rendszer kereteit az előkészítés alatt álló vadgazdálkodási törvény koncepciója is megtartja [15]. Az előzetes egyeztetések alapján is kialakult kép szerint a tájegységek a jelenlegi körzetek helyébe lépnek és a tájegységi tervek a jelenlegi körzeti vadgazdálkodási tervek szerepét veszik át. A tájegységek különböző szakmai feladatait a tájegységi fővadászok látják el, akikhez hozzávetőleg 30-40 vadászterület fog a jövőben tartozni. Ezeket a peremfeltételeket figyelembe véve **országosan mintegy 50 vadgazdálkodási tájegység kialakításával kell számolni.**

Magyarország vadgazdálkodási tájai és körzetei (2013)

Vadgazdálkodási tájak és körzetek (2013)

- I. Duna-Tisza közti és tiszántúli apróvadas
- II. Északi-középhegységi nagyvadas
- III. Közép-magyarországi táj
- IV. Dél-nyugat dunántúli nagyvadas
- V. Dunántúli-középhegységi nagyvadas
- VI. Kisalföld-alpokaljai táj

A tájegységek kialakításának itt bemutatásra kerülő tervezetéhez a következő információkat használtuk fel:

- A szabad területi vadállomány adatai a legfontosabb vadászható fajok esetében: gímszarvas, őz, vaddisznó, mezei nyúl és fácán (közel országos lefedettségű jelenlét), dám és muflon (helyi jelentőségű előfordulások).
 - Az előfordulási térképeket a teríték (lelövési) adatok felhasználásával készítettük.
 - A teríték sűrűségét minden faj esetében db/km² határoztuk meg és vonatkoztatási alapként a vadgazdálkodásra alkalmas területet használtuk.
 - A térképek valamennyi faj esetében az 1998. évre (első tervezési ciklus kezdete) és a 2006-2013 közötti 8 évre (második tervezési ciklus) készültek el. Ezáltal lehetőség van arra, hogy az értékelésbe bevont fajok változásának dinamikája is figyelembe vételre kerüljön.
- Trófeabírálat: a gímszarvas, őz, dámszarvas, muflon és a vaddisznó érmes arányát (%) mutató térképek készültek el (2007-2013).
 - A tájegységi határok kijelöléséhez a gímszarvas és az őz szolgáltat érdemi információkat.
 - A dámszarvas, a muflon csak helyileg árnyalja az állományról alkotható képet. A vaddisznó esetében kétséges az érmes arány értékelhetősége, mivel a szabad és zárt területi trófeák nem különíthetők el.
- A földrajzi elhatároló elemek és tényezők (folyók, hegységek, nevesített nagyobb földrajzi tájegységek) az ebből a szempontból meghatározó forrásokat vettük figyelembe [16; 25].
- Szintén figyelembe vettük a jelenlegi vadgazdálkodási körzetek határait és a megyék határait is.

Az előbbiek alapján 5 vadgazdálkodási táj és ezeken belül 48 vadgazdálkodási tájegység kijelölésére teszünk javaslatot. A javasolt tájegységek kódolását, elnevezését és térképi megjelenítését a következő lapokon látható táblázatokon és térképeken mutatjuk be.

Javasolt Vadgazdálkodási tájak és tájegységek (2015.06.12)

Táj	Tájegység		Név	Terület (ha)	Eltérés	VGE (db)	VGE átlag terület (ha)	Megye (db)
1	Tiszántúli vadgazdálkodási táj							
1	101	I/1	Tiszazugi	165,449	-14.6%	22	7,520	1
1	102	I/2	Maros-csongrádi (Kelet-csongrádi)	246,212	27.1%	34	7,242	1
1	103	I/3	Békési	285,782	47.5%	38	7,521	1
1	104	I/4	Szarvasi	166,935	-13.9%	21	7,949	1
1	105	I/5	Körös-berettyói	202,569	4.5%	29	6,985	2
1	106	I/6	Nagykunsági	197,401	1.9%	20	9,870	1
1	107	I/7	Hajdúsági	288,570	48.9%	35	8,245	1
1	108	I/8	Hortobágyi	249,673	28.8%	33	7,566	2
1	109	I/9	Nyírségi	219,094	13.1%	38	5,766	1
1	110	I/10	Felső-tiszavidéki	230,456	18.9%	36	6,402	1
1	111	I/11	Bodrogi-tiszamenti	206,203	6.4%	29	7,110	2
2	Északi hegy- és dombvidéki vadgazdálkodási táj							
2	201	II/1	Börzsöny-gödöllői	218,388	12.7%	35	6,240	2
2	202	II/2	Nógrád-cserhádi	177,684	-8.3%	40	4,442	2
2	203	II/3	Mátra-Büki (Észak-hevesi)	323,596	67.0%	58	5,579	3
2	204	II/4	Cserehádi(-aggteleki)	171,022	-11.7%	29	5,897	1
2	205	II/5	Bükkalja-taktaközi	232,153	19.8%	34	6,828	2
2	206	II/6	Zempléni	112,182	-42.1%	19	5,904	1
3	Duna–Tisza–közi vadgazdálkodási táj							
3	301	III/1	Pesti-síksági	142,086	-26.7%	17	8,358	1
3	302	III/2	Kiskunsági	241,157	24.5%	29	8,316	1
3	303	III/3	Illancs-Bugaci	280,007	44.5%	41	6,829	1
3	304	III/4	Közép-bács-kiskuni	165,256	-14.7%	21	7,869	1
3	305	III/5	Alsó-tiszamenti (Kelet-csongrádi)	179,123	-7.6%	27	6,634	1
3	306	III/6	Kiskunsági	134,288	-30.7%	14	9,592	1
3	307	III/7	Közép-pesti	173,962	-10.2%	34	5,117	1
3	308	III/8	Tápió-vidéki	118,949	-38.6%	19	6,260	1
3	309	III/9	Jászsági	195,135	0.7%	26	7,505	1
3	310	III/10	Mátra-aljai (Dél-hevesi)	191,298	-1.3%	31	6,171	1
4	Dél-dunántúli vadgazdálkodási táj							
4	401	IV/1	Mezőföldi	280,830	44.9%	43	6,531	2
4	402	IV/2	Dél-balatoni (Külső-somogyi)	269,555	39.1%	37	7,285	1
4	403	IV/3	Kapos-tolnai	85,263	-56.0%	14	6,090	2

Javasolt Vadgazdálkodási tájak és tájegységek (2015.06.12)

Táj	Tájegység		Név	Terület (ha)	Eltérés	VGE (db)	VGE átlag terület (ha)	Megye (db)
4	404	IV/4	Zselic-közép-somogyi	112,212	-42.1%	22	5,101	2
4	405	IV/5	Belső-somogyi	218,397	12.7%	31	7,045	2
4	406	IV/6	Mecseki	147,343	-24.0%	21	7,016	1
4	407	IV/7	Dráva-melléki (Dél-baranyai)	264,978	36.7%	44	6,022	1
4	408	IV/8	Gyulaj-Tolnai-hegyháti	149,454	-22.9%	29	5,154	2
4	409	IV/9	Gemenc-Béda-Karapancai	190,334	-1.8%	26	7,321	3
5	Észak-dunántúli vadgazdálkodási táj							
5	501	V/1	Hanság-mosoni	180,998	-6.6%	26	6,961	1
5	502	V/2	Vas-soproni-síksági	131,930	-31.9%	21	6,282	1
5	503	V/3	Alpokaljai	156,480	-19.2%	21	7,451	1
5	504	V/4	Rába-menti (Kemenesháti)	180,314	-6.9%	34	5,303	2
5	505	V/5	Zalai-dombsági	219,202	13.1%	28	7,829	1
5	506	V/6	Zala-kisbalatoni	171,653	-11.4%	24	7,152	3
5	507	V/7	Bakonyi	289,313	49.3%	41	7,056	1
5	508	V/8	Marcal-medencei	141,562	-26.9%	19	7,451	1
5	509	V/9	Bakonyalja-komáromi	189,478	-2.2%	36	5,263	3
5	510	V/10	Vértesséki	153,427	-20.8%	30	5,114	3
5	511	V/11	Velencei	70,215	-63.8%	15	4,681	1
5	512	V/12	Dunazugi	183,566	-5.3%	21	8,741	3
			Átlag, illetve db	193,774		29	6,682	

A javasolt tájak és tájegységek igazodnak az ország földrajzi és közigazgatási tagolódásához és a vadállomány területi eloszlásához. Ezen belül a tájegységek szintjén a határok a vadállomány sűrűségének és minőségének helyi jellegzetességeihez igazodnak. Az előbbieket szemléltetésére a gímszarvas, a dámszarvas, az őz, a muflon, a vaddisznó (teríték: 2006 és 2013 és érmes arány: 2007 és 2013), a mezei nyúl és a fácán (teríték: 2006 és 2013) térképeit csatoltuk (**1. melléklet**).

Vadgazdálkodási tájak és tájegységek (2015)

Vadgazdálkodási tájak és tájegységek (2015)

A jelen javaslatot egy szakmai vita kiinduló pontjának kell tekinteni, aminek eredményeként egyes tájegységek határai még módosulni fognak a helyi ismeretek és javaslatok alapján. Továbbá számolunk azzal, hogy célszerű okok miatt a jelenleg kiugróan nagy területű (az átlagot jóval meghaladó) tájegységek megosztására szükség lesz. Gyakorlati és fenntarthatósági (finanszírozhatósági) szempontból azonban a tájegységek számának jelentős növelése nem lenne célszerű.

A vadgazdálkodási tájegységek határainak véglegesítését követően lesz lehetőség a részletes statisztikai feldolgozásokra, amik alapján a tájegységi vadgazdálkodási tervek elkészíthetők, melyek része többek között a vadászható fajonkénti gazdálkodási célok és előírások megfogalmazása, illetve a tájegységi trófeabírálati irányelvek meghatározása.

Készítette: Prof. Csányi Sándor
Országos Vadgazdálkodási Adattár, Szent István Egyetem,
Vadvilág Megőrzési Intézet, 2100 Gödöllő, Páter utca 1.

Hivatkozások

1. Anonymous 1911. Utasítás az idénylövésre, vagy bárczázásra és fővadtelepítésre fenntartott, továbbá a kincstári erdészeti személyzet részére vagy tanulmányi célra kiharított, ugyancsak a bérbe ki nem vett vadászterületek felügyeletét és kezelését illetőleg. Magyar királyi fölmivelségi Minister, Budapest. 9pp.
2. Anonymous 1996. 1996. évi LV. törvény a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról. Budapest. Magyar Közlöny. 75pp.
3. Bán, I. (szerk.) 1986. Élőhely és trófeavizsgálat számítógéppel. Akadémiai Kiadó, Budapest, 207pp.
4. Bán, I. 1990. Vadgazdálkodási körzetterv. Nimród (17): 395 (Szeptember 10)
5. Bencze, L. 1979. A vadállomány fenntartásának lehetőségei. A vadászati ökológia alapjai. Akadémiai Kiadó, Budapest. 250pp.
6. Csányi, S. 1992. Vadgazdálkodási körzetek és alkörzetek kijelölésének lehetőségei, GATE Vadbiológiai Oktató és Kutató Állomás, Gödöllő (1993) 54pp.

7. Csányi, S. 1992. Vadgazdálkodási körzetek és alkörzetek kijelölésének lehetőségei. 73-80. oldal in: I. Kelet-Magyarországi Vad- és Halgazdálkodási, Természetvédelmi Konferencia. Előadások és poszterek összefoglalója, Debrecen, November 7-8, Debreceni Agrártudományi Egyetem Állattani Tanszéke
8. Csányi, S. 1994. Vadgazdálkodási körzetek és alkörzetek kijelölésének lehetőségei, GATE Vadbiológiai Oktató és Kutató Állomás, Gödöllő (1993) 15pp.
9. Csányi, S. 1997. Országos Vadgazdálkodási Adattár. Vadgazdálkodás - A Magyar Mezőgazdaság melléklete, 1 (2): 3
10. Csányi, S. 1999. Vadgazdálkodási tájak és körzetek kijelölése. Vadbiológia, 6: 1-12
11. Csányi, S., Pappné Nagypál, J. és Majzinger, I. 2013. Vadgazdálkodási tervezés. Jegyzet vadgazda mérnök alapszakos hallgatók részére. SZIE MKK, Vadvilág Megőrzési Intézet és SZTE MK, Állattudományi és Vadgazdálkodási Intézet, Gödöllő - Hódmezővásárhely. 120pp. (v1.00 kiadás)
12. Csányi, S. és Ritter, D. 1999. A fenntartható nagyvadlétszám meghatározása az állomány területi eloszlása alapján térinformatikai eszközökkel. Vadbiológia, 6: 23-32
13. Csányi, S. és Sonkoly, K. 2013. Az Országos Vadgazdálkodási Adattár feladatai a vadgazdálkodási adatok gyűjtésében. „*Monitoring az erdészetben és a vadgazdálkodásban*”. A Magyar Tudományos Akadémián megtartott tudományos ülés előadásai. Faragó, S. (szerk.) Budapest, 2012. november 21. Nyugat-magyarországi Egyetem Kiadó, Sopron. 87-96pp.
14. Fatalin, Gy. 1984. Az erdőterv és a vadászati terv szerepe az erdő- és a vadgazdálkodás összehangolásában. Az Erdő, 33 (10): 462-464
15. FM 2015. Az új vadgazdálkodási törvény koncepciója, Földművelésügyi Minisztérium, Budapest 10pp.
16. Frisnyák, S. (szerk.) 1984. Budapest és a megyék földrajza. Tankönyvkiadó, Budapest, 397pp.
17. FVM 1998. A Földművelésügyi Minisztérium Közleménye Magyarország vadgazdálkodási tájainak és körzeteinek kijelöléséről. Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Értesítő, 1998 (12): 825-865
18. Köveskúti, G. 1984. Az erdőterv és a vadgazdálkodási üzemterv szerepe az ágazati egyensúly megteremtésében. Nimród Fórum: 10-11 (1984. augusztus)
19. Lehoczki, R., Csányi, S., Bleier, N. és Sonkoly, K. 2010. Térinformatikai alapfogalmak – csúcstechnika a vadgazdálkodás szolgálatában. oldal in: Csányi, S. és Heltai, M. (szerk.) Vadbiológiai olvasókönyv. Szemelvények a vadbiológia új eredményeiről a Vadvilág Megőrzési intézet munkatársainak ismeretterjesztő cikkei alapján. Mezőgazda Kiadó, Budapest

20. Lehoczki, R., Csányi, S. és Sonkoly, K. 2008. Az Országos Vadgazdálkodási Adattár céljai és feladatai. Nimród Vadászújság (10): 13-14 (Október)
21. Mátrai, G. 1981. A vadgazdálkodási üzemtervek készítése. Vadbiológiai Kutatás (Nimród Fórum, 1981. március), 27: 1-3
22. Nagy, E. 1982. A faunaszerkezet változásának hatásai a hazai vadgazdálkodásra. Agrártudományi Közlemények, 41 707-711
23. Nemzeti Vadászati Védegylet 1940. A Nemzeti Vadászati Védegylet javaslata a vadászati törvény revíziójára vonatkozóan. Nimród Vadászlap: 362-363 (1940. augusztus 1.)
24. OVA 1997. Útmutató a vadgazdálkodási üzemtervek készítéséhez és vezetéséhez. Országos Vadgazdálkodási Adattár, Gödöllő. 18pp.
25. Pécsi, M. (szerk.) 1989. Magyarország memzeti atlasza. Kartográfiai Vállalat, Budapest, 395pp.
26. Tóth, S. 1987. A vad szerepe az erdei ökoszisztémában. Az Erdő, 36 (7): 323-325
27. Tóth, S. 2005. A hírnév kötelez! Vadászat és vadgazdálkodás Magyarországon 1945-1990. Nimród Alapítvány, Budapest. 359pp. (2. bővített kiadás)

1. Melléklet

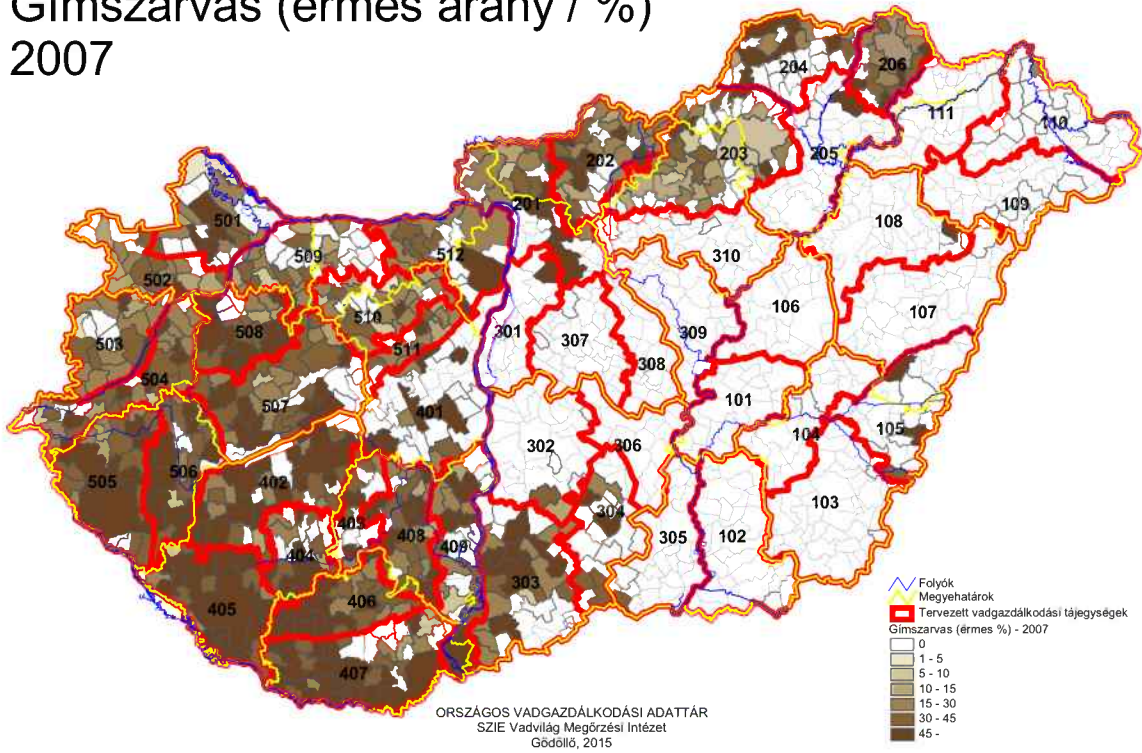
GÍMSZARVAS 2006

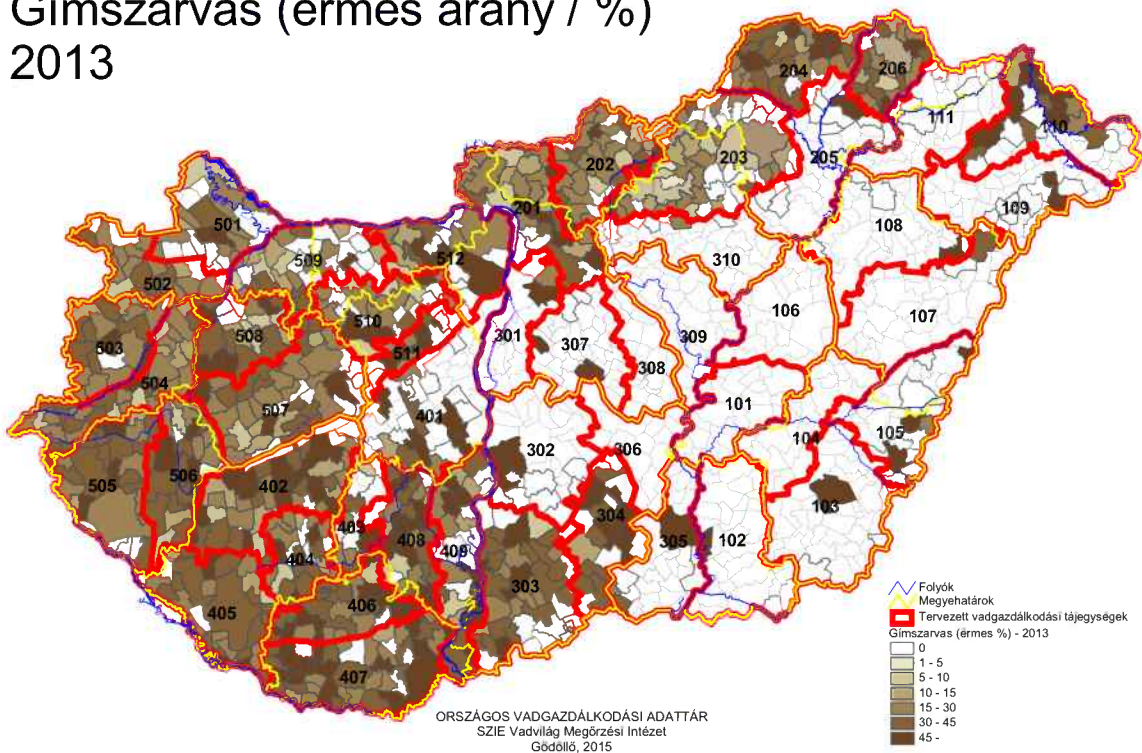
GÍMSZARVAS 2013

Gímszarvas (érmes arány / %) 2007

Gímszarvas (érmes arány / %) 2013

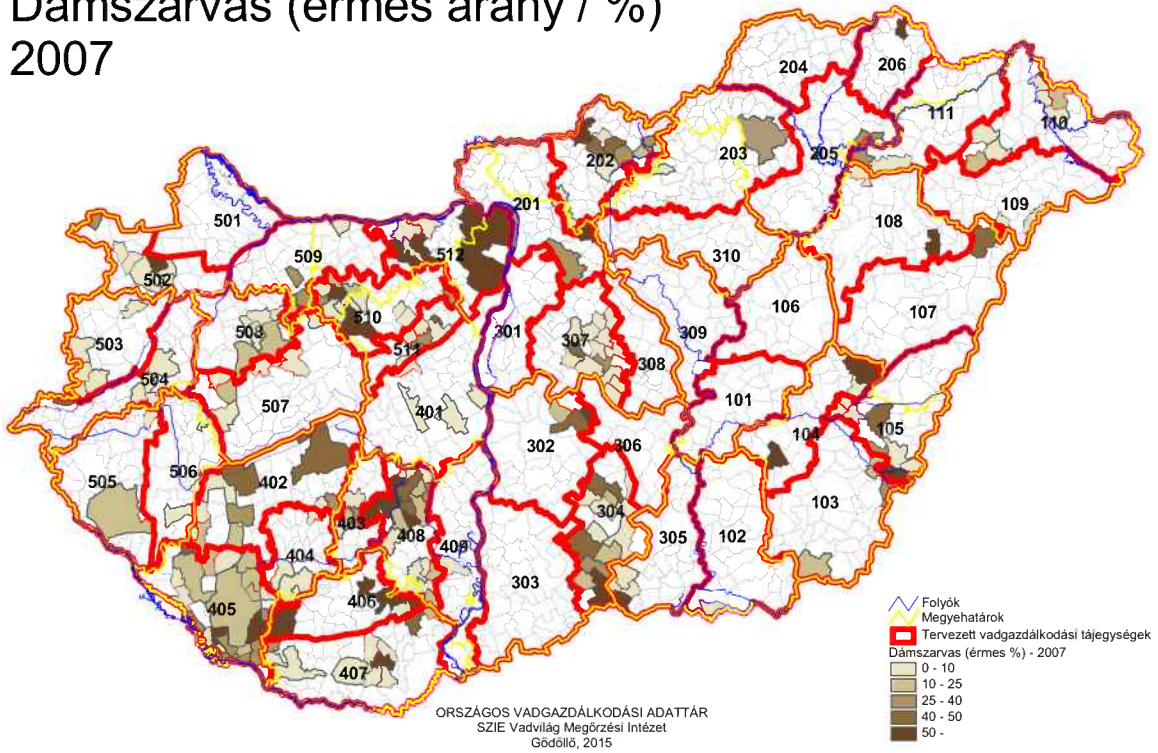
DÁMSZARVAS 2006

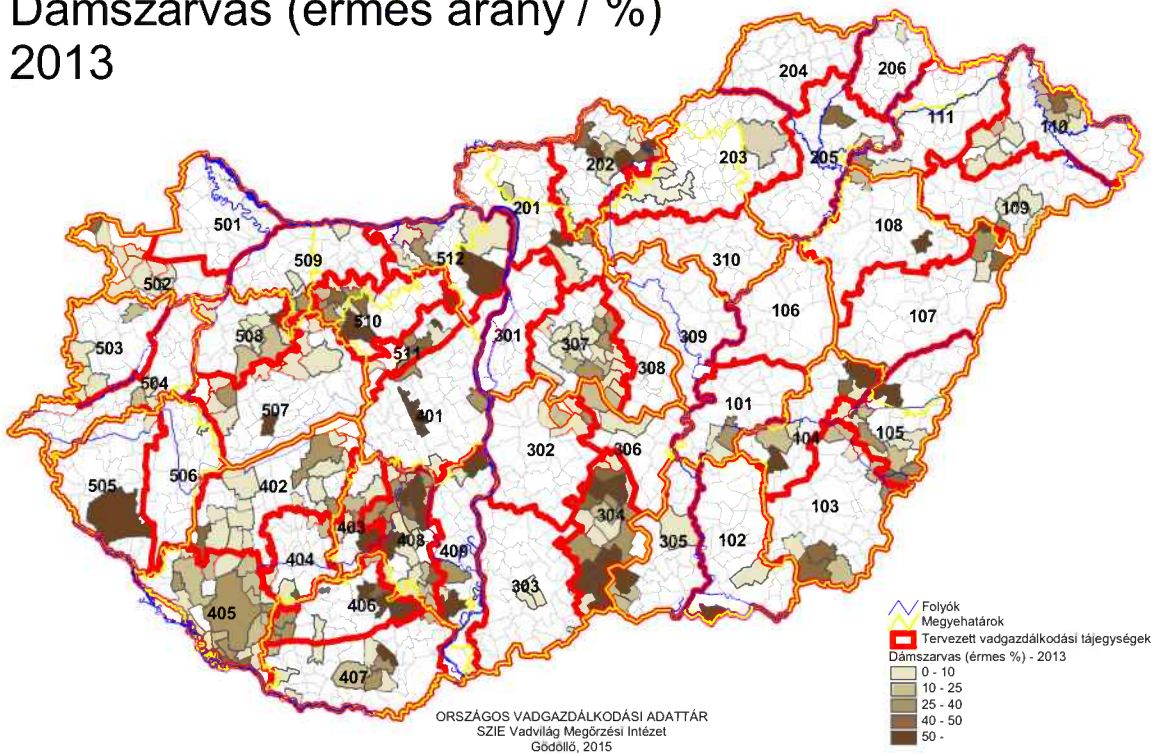
DÁMSZARVAS 2013

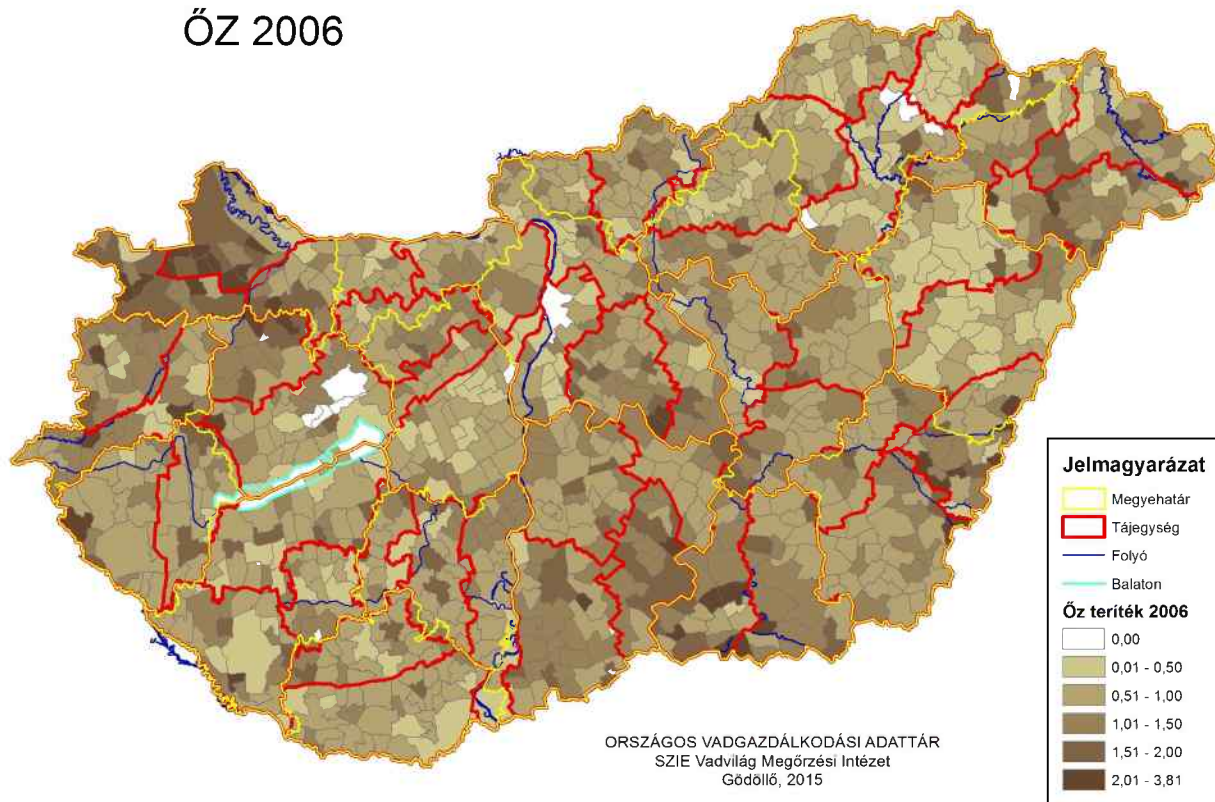
Dámszarvas (érmes arány / %) 2007

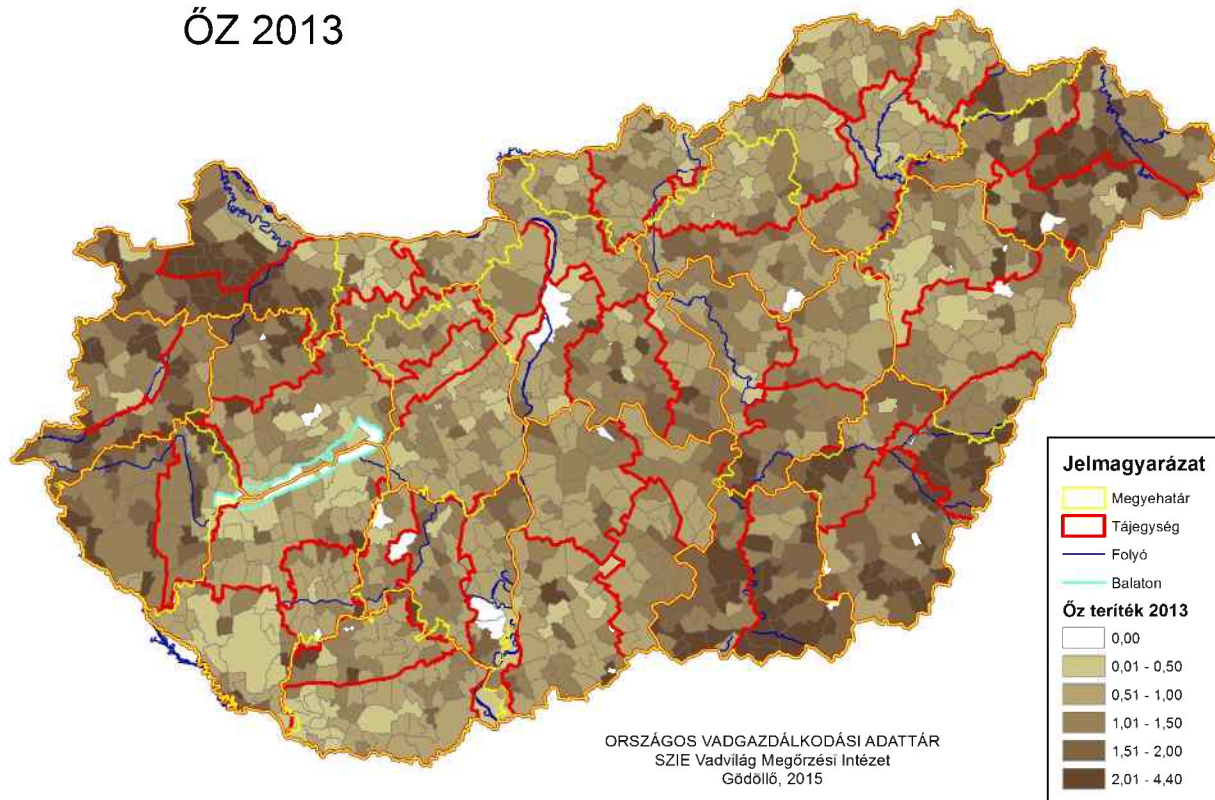
Dámszarvas (érmes arány / %) 2013

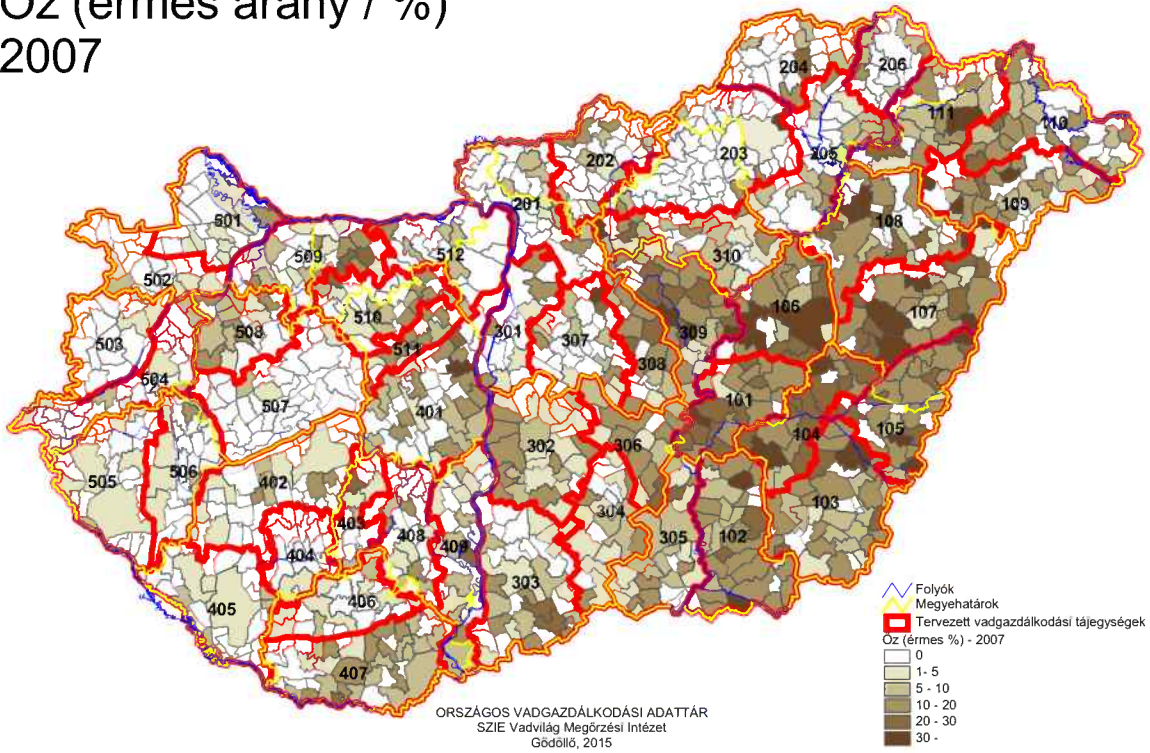
ŐZ 2006

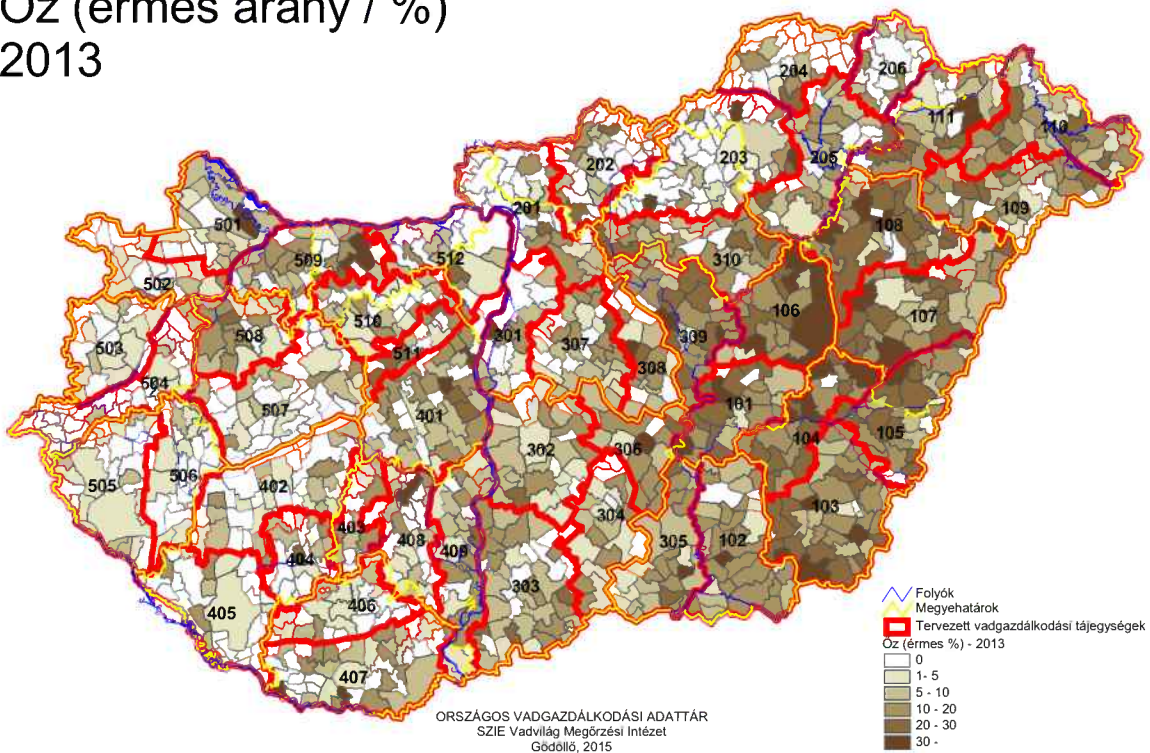
ŐZ 2013

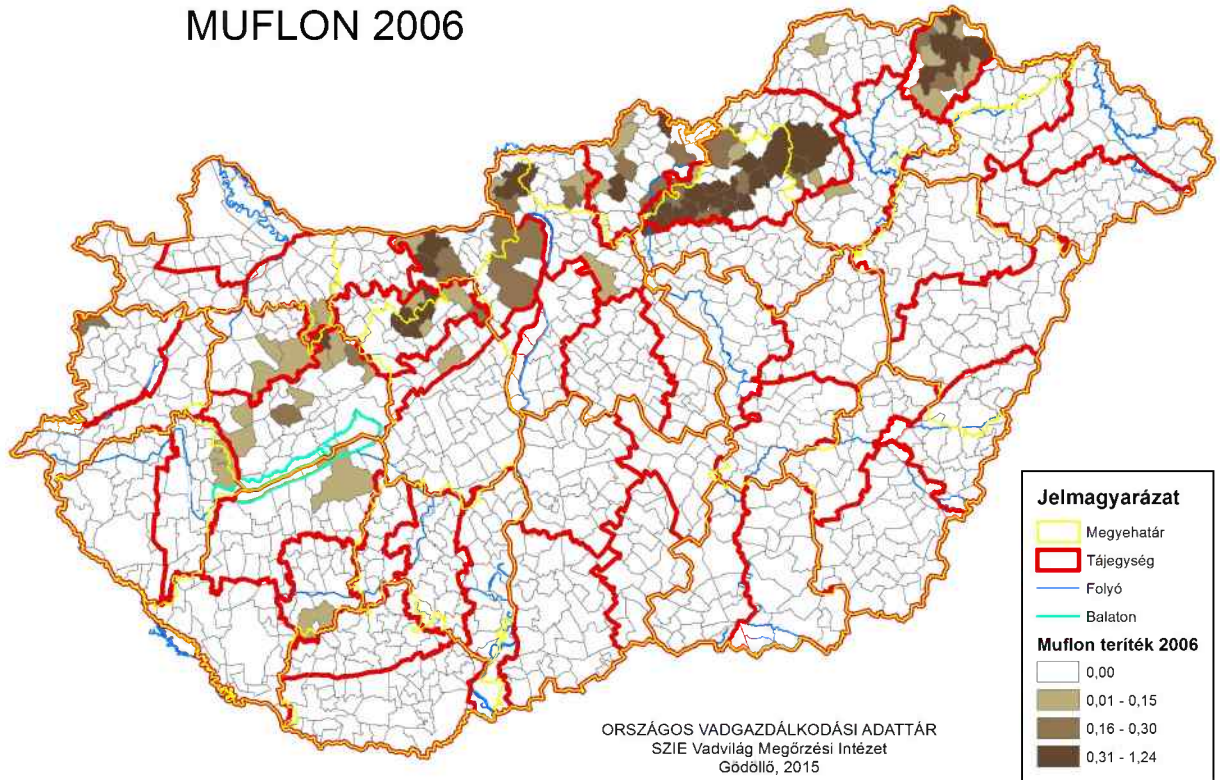
Őz (érmes arány / %) 2007

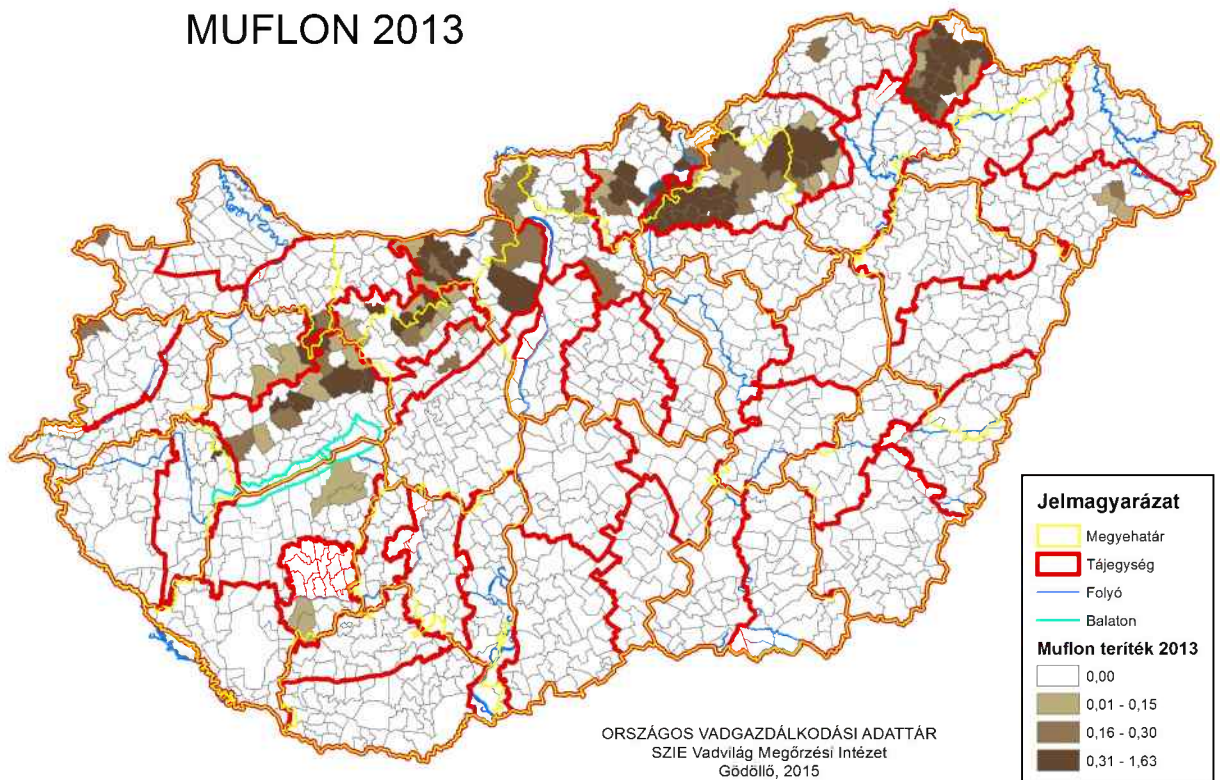
Őz (érmes arány / %) 2013

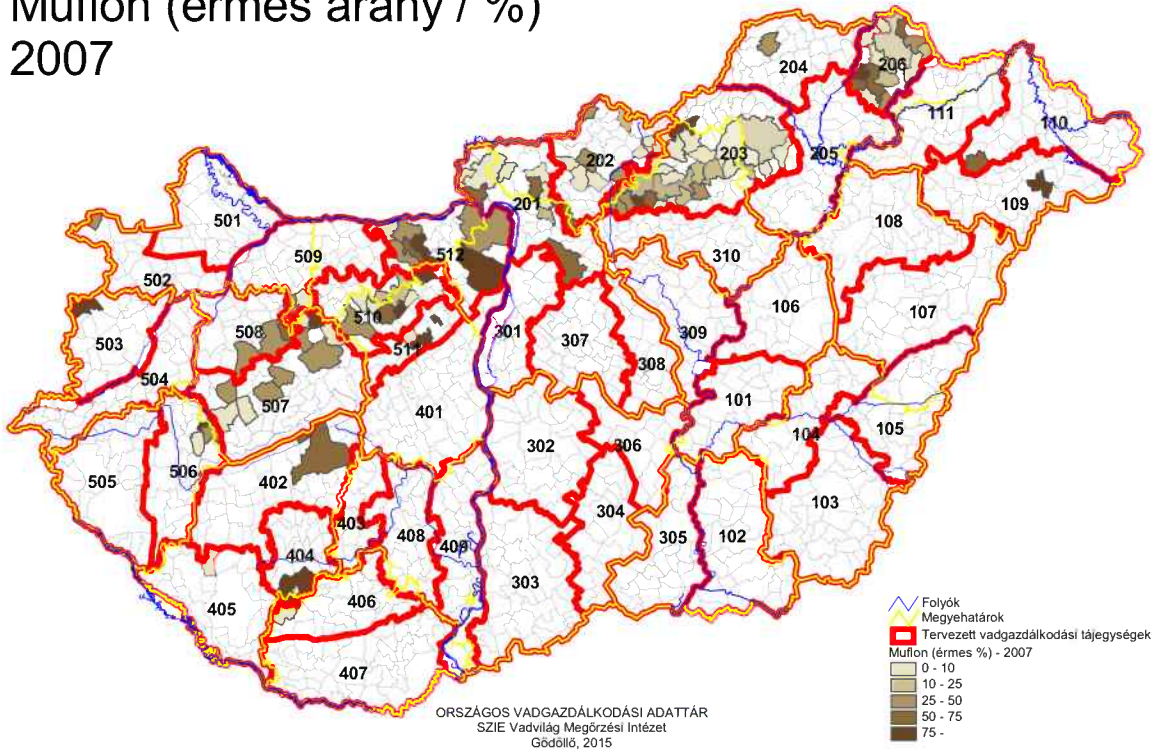
MUFLON 2006

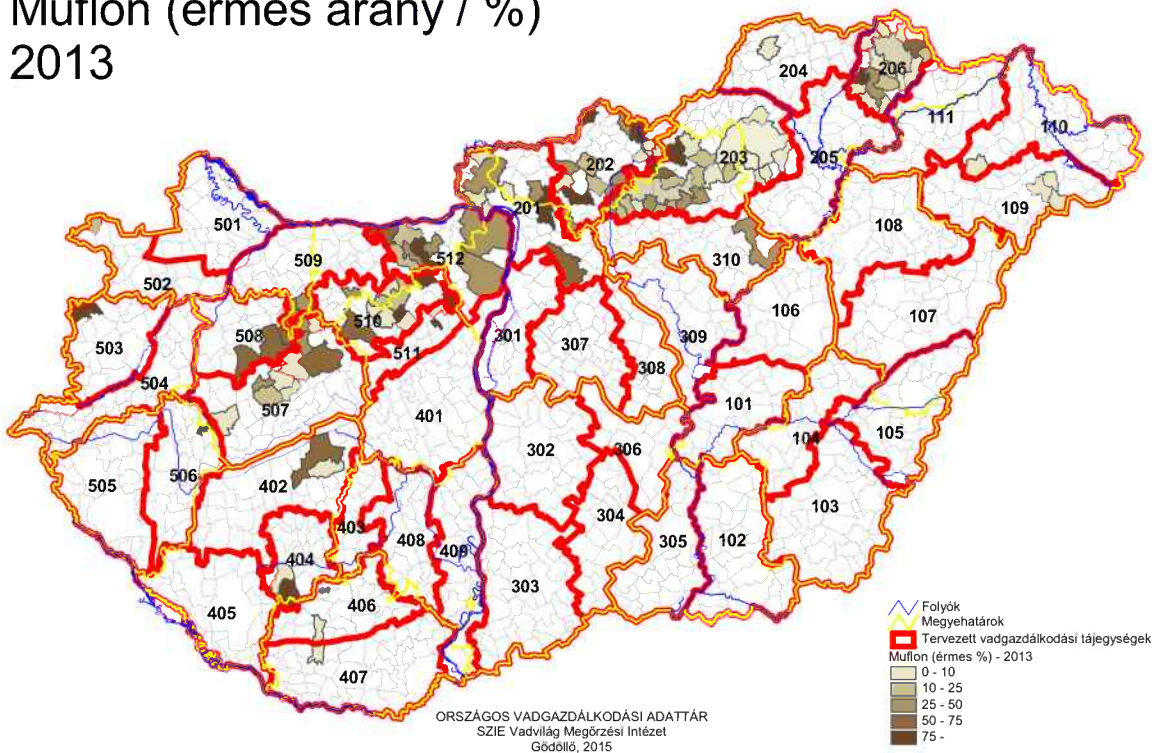
MUFLON 2013

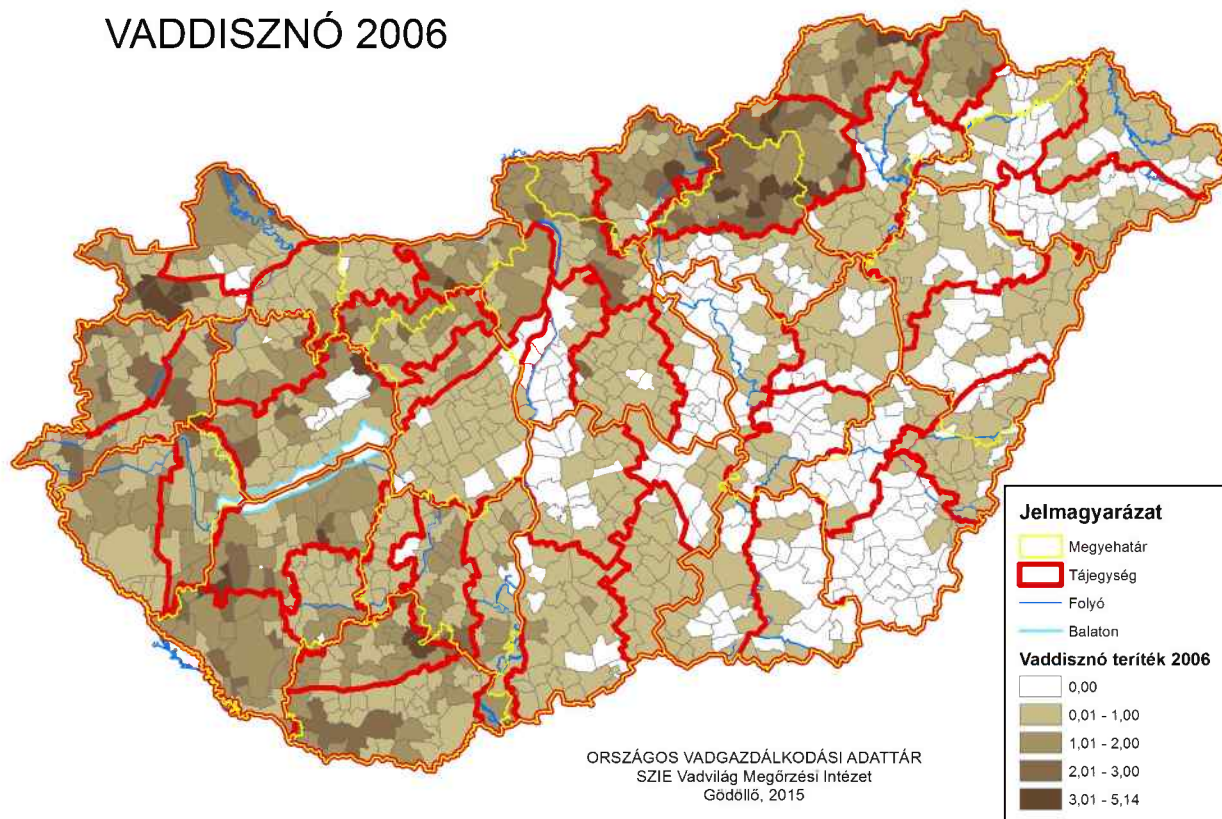
Muflon (érmes arány / %) 2007

Muflon (érmes arány / %) 2013

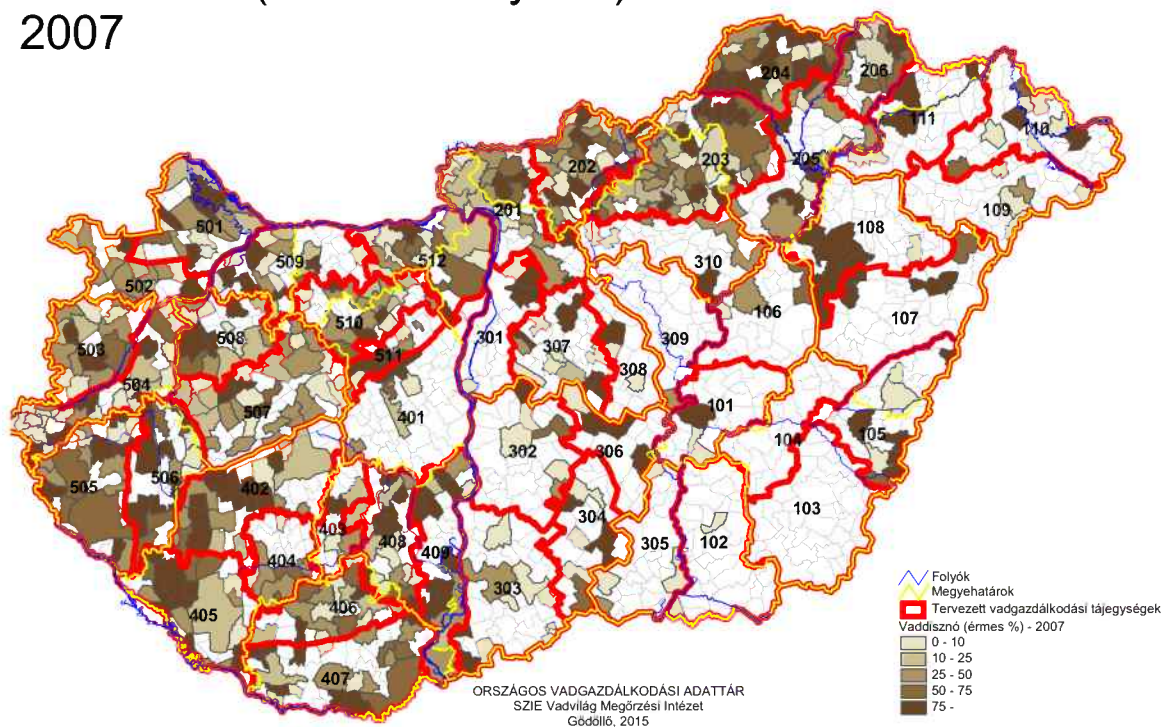
VADDISZNÓ 2006

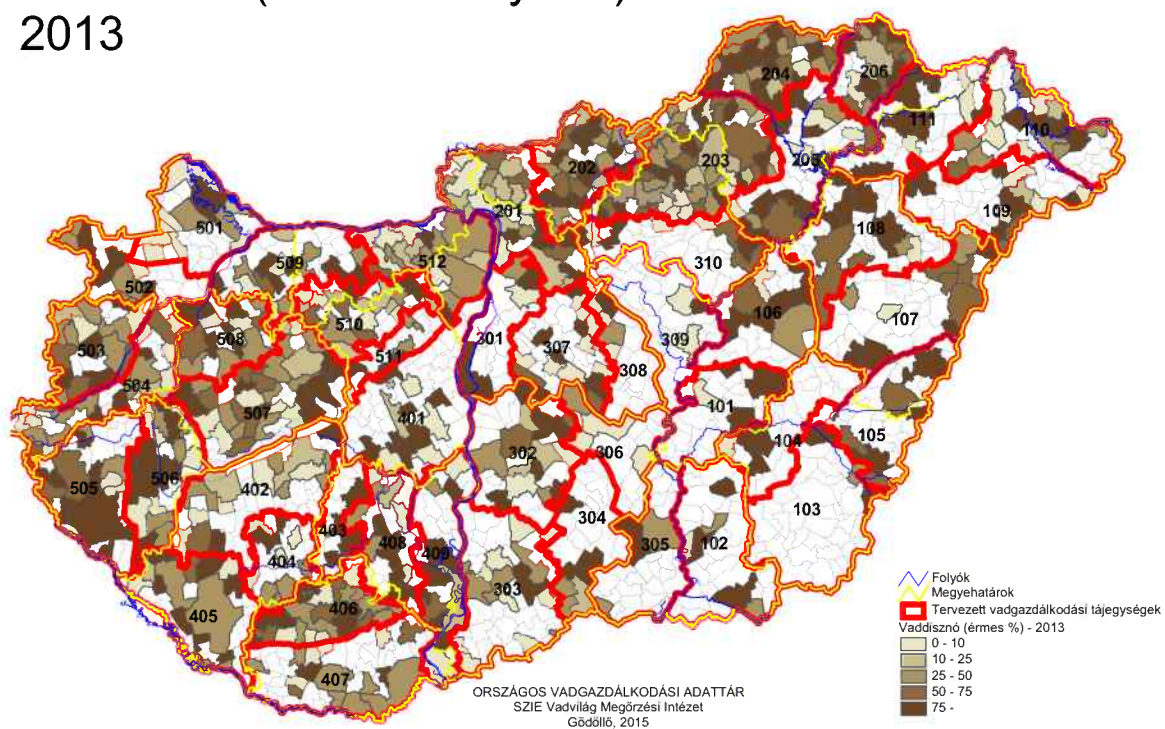
VADDISZNÓ 2013

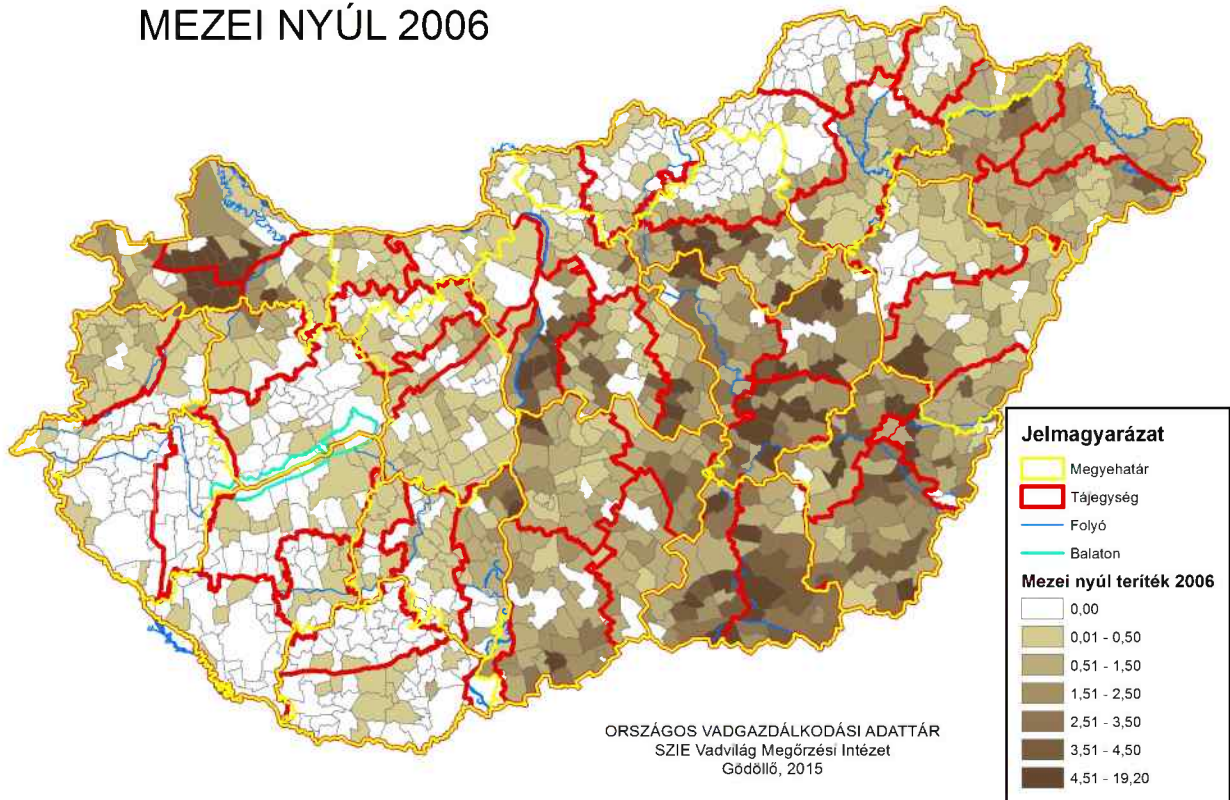
Vaddisznó (érmes arány / %) 2007

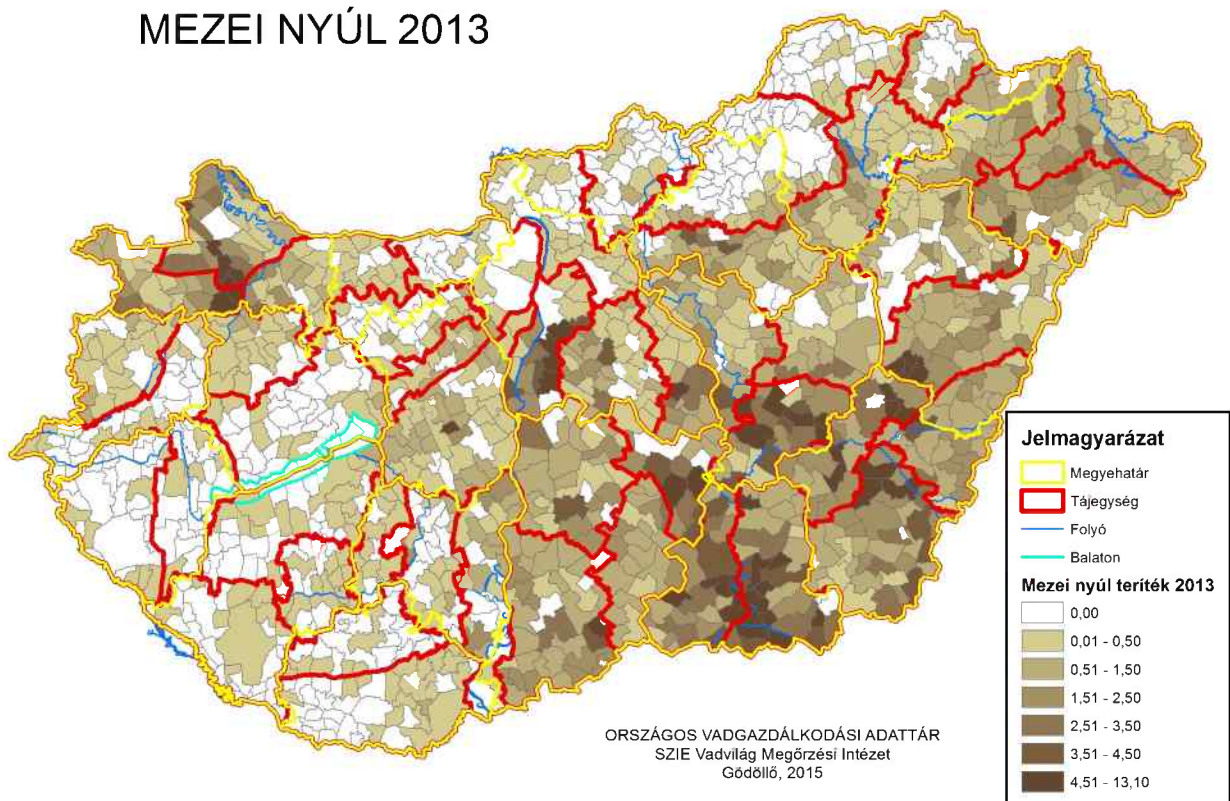
Vaddisznó (érmes arány / %) 2013

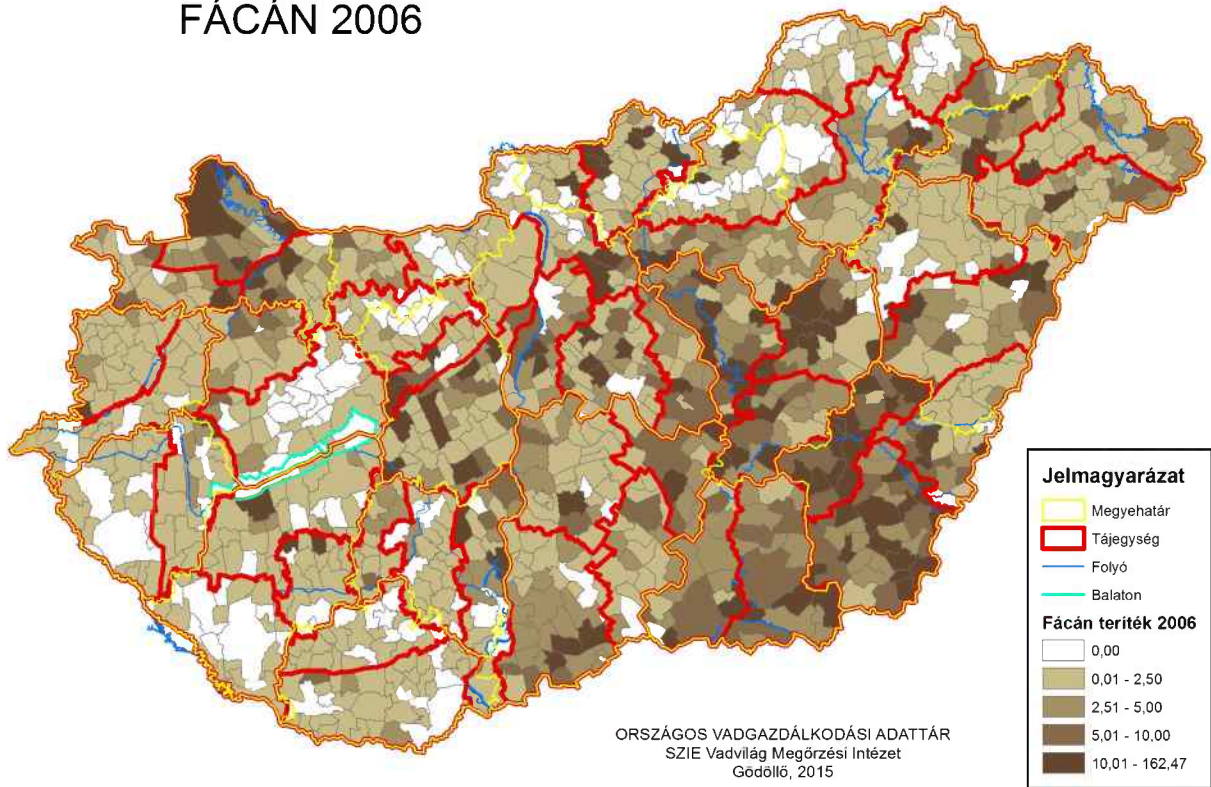
MEZEI NYÚL 2006

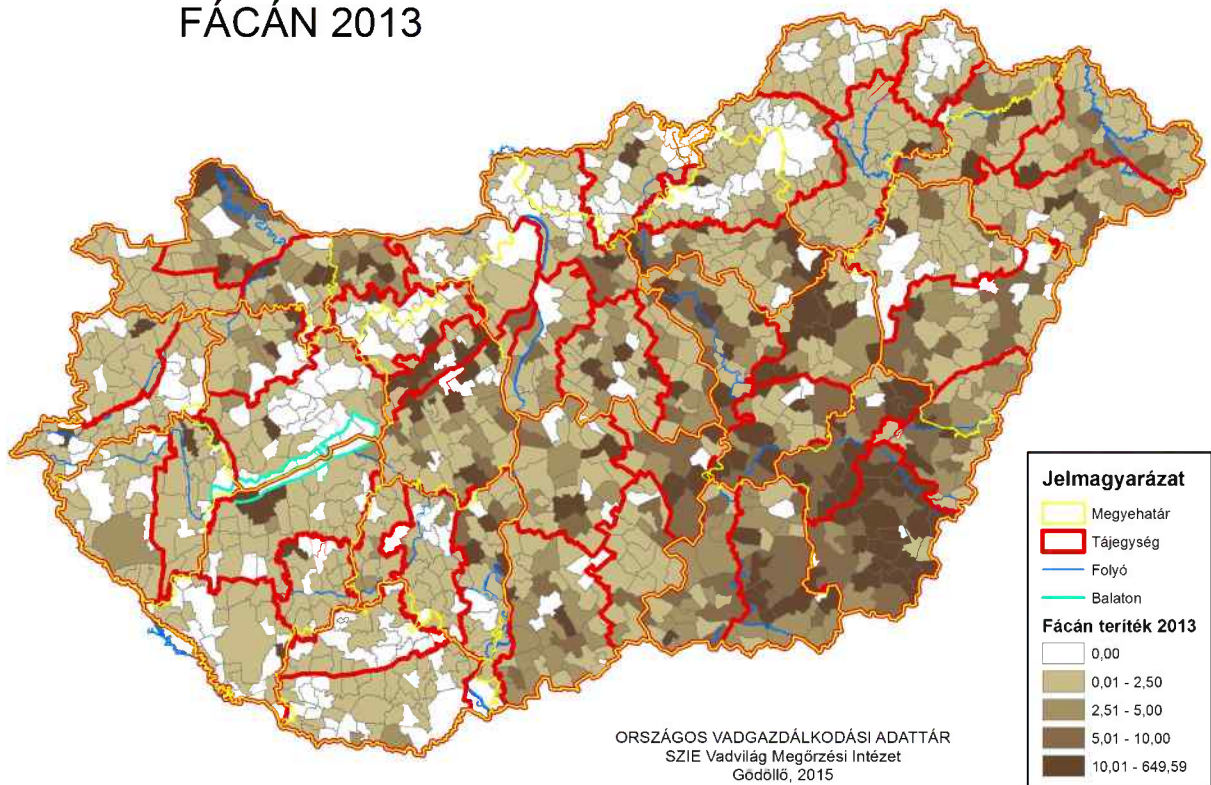
MEZEI NYÚL 2013

FÁCÁN 2006

FÁCÁN 2013

Vadgazdálkodási tájak és tájegységek (2015)

Vadgazdálkodási tájak és tájegységek (2015)

Javasolt Vadgazdálkodási tájak és tájegységek (2015.06.12)

Táj	Tájegység	Tájegység	Név	Terület (ha)	Eltérés	VGE (db)	VGE terület (ha)	Megye (db)
1	101	I/1	Tiszazugi	165,449	-14.6%	22	7,520	1
1	102	I/2	Maros-csongrádi (Kelet-csongrádi)	246,212	27.1%	34	7,242	1
1	103	I/3	Békési	285,782	47.5%	38	7,521	1
1	104	I/4	Szarvasi	166,935	-13.9%	21	7,949	1
1	105	I/5	Körös-berettyói	202,569	4.5%	29	6,985	2
1	106	I/6	Nagykunsági	197,401	1.9%	20	9,870	1
1	107	I/7	Hajdúsági	288,570	48.9%	35	8,245	1
1	108	I/8	Hortobágyi	249,673	28.8%	33	7,566	2
1	109	I/9	Nyírségi	219,094	13.1%	38	5,766	1
1	110	I/10	Felső-tiszavidéki	230,456	18.9%	36	6,402	1
1	111	I/11	Bodrogközi-tiszamenti	206,203	6.4%	29	7,110	2
2	201	II/1	Börzsöny-gödöllői	218,388	12.7%	35	6,240	2
2	202	II/2	Nógrád-cserhádi	177,684	-8.3%	40	4,442	2
2	203	II/3	Mátra-Büki (Észak-hevesi)	323,596	67.0%	58	5,579	3
2	204	II/4	Cserehádi(-aggteleki)	171,022	-11.7%	29	5,897	1
2	205	II/5	Bükkalja-taktaközi	232,153	19.8%	34	6,828	2
2	206	II/6	Zempléni	112,182	-42.1%	19	5,904	1
3	301	III/1	Pesti-síksági	142,086	-26.7%	17	8,358	1
3	302	III/2	Kiskunsági	241,157	24.5%	29	8,316	1
3	303	III/3	Illancs-Bugaci	280,007	44.5%	41	6,829	1
3	304	III/4	Közép-bács-kiskuni	165,256	-14.7%	21	7,869	1
3	305	III/5	Alsó-tiszamenti (Kelet-csongrádi)	179,123	-7.6%	27	6,634	1
3	306	III/6	Kiskunsági	134,288	-30.7%	14	9,592	1
3	307	III/7	Közép-pesti	173,962	-10.2%	34	5,117	1
3	308	III/8	Tápió-vidéki	118,949	-38.6%	19	6,260	1
3	309	III/9	Jászsági	195,135	0.7%	26	7,505	1
3	310	III/10	Mátra-aljai (Dél-hevesi)	191,298	-1.3%	31	6,171	1
4	401	IV/1	Mezőföldi	280,830	44.9%	43	6,531	2
4	402	IV/2	Dél-balatoni (Külső-somogyi)	269,555	39.1%	37	7,285	1
4	403	IV/3	Kapos-tolnai	85,263	-56.0%	14	6,090	2
4	404	IV/4	Zselic-közép-somogyi	112,212	-42.1%	22	5,101	2
4	405	IV/5	Belső-somogyi	218,397	12.7%	31	7,045	2
4	406	IV/6	Mecseki	147,343	-24.0%	21	7,016	1
4	407	IV/7	Dráva-melléki (Dél-baranyai)	264,978	36.7%	44	6,022	1
4	408	IV/8	Gyulaj-Tolnai-hegyhádi	149,454	-22.9%	29	5,154	2
4	409	IV/9	Gemenc-Béda-karapancsai	190,334	-1.8%	26	7,321	3
5	501	V/1	Hanság-mosoni	180,998	-6.6%	26	6,961	1
5	502	V/2	Vas-soproni-síksági	131,930	-31.9%	21	6,282	1
5	503	V/3	Alpokaljai	156,480	-19.2%	21	7,451	1
5	504	V/4	Rába-menti (Kemeneshádi)	180,314	-6.9%	34	5,303	2
5	505	V/5	Zalai-dombsági	219,202	13.1%	28	7,829	1
5	506	V/6	Zala-kisbalatoni	171,653	-11.4%	24	7,152	3
5	507	V/7	Bakonyi	289,313	49.3%	41	7,056	1
5	508	V/8	Marcal-medencei	141,562	-26.9%	19	7,451	1
5	509	V/9	Bakonyalja-komáromi	189,478	-2.2%	36	5,263	3
5	510	V/10	Vértess-hegységi	153,427	-20.8%	30	5,114	3
5	511	V/11	Velencei	70,215	-63.8%	15	4,681	1
5	512	V/12	Dunazugi	183,566	-5.3%	21	8,741	3
				193,774		29	6,682	